

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІТИКА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ У КОНТЕКСТІ ПРОВІДНИХ ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ

Завгородній К.О.

«Український державний університет науки і технологій», м. Дніпро

Існуюча в економічній системі будь-якого рівня агрегація суперечностей між необмеженими неперервно зростаючими потребами та обмеженими ресурсами і технологічними можливостями їх задоволення визначає стрижень державної політики посилення міжнародної конкурентоспроможності та розвитку експортного потенціалу - селективний підхід (таргетування).

Таргетування - концентрація наявних матеріальних, трудових, фінансово-кредитних ресурсів на окремих пріоритетних напрямках соціально-економічного розвитку та на конкретних об'єктах (підприємствах, секторах, міжгалузевих комплексах), підвищення ефективності функціонування яких сприяє підвищенню ефективності та конкурентоспроможності національної економіки в цілому [1]. Відбір драйверів відбувається з огляду на національну стратегію економічного розвитку, перспективи міжнародного співробітництва та регіональної інтеграції, поточну макроекономічну ситуацію, позиції країни на зовнішніх ринках з урахуванням закономірностей та провідних тенденцій розвитку сучасної глобальної економіки й міжнародної торгівлі. Насамперед, йдеться про наступні тренди та глобальні метаморфози:

- інтелектуалізація, інформатизація, екологізація та ресурсоощадливість економічної діяльності, що супроводжують перехід від індустріальної до постіндустріальної стадії суспільного розвитку та породжують асиметричні інновайноємні форми конкурентної боротьби;

- прискорені темпи зростання світового товарообігу порівняно із темпами зростання ВВП світу, подальша регіоналізація та сегментація світового ринку;

- посилення конкуренції на світових товарних і ресурсних ринках, змінення ідеології конкурентоспроможності: вона визначається здатністю боротися не стільки "на ринку", скільки "за ринок майбутнього";

- збільшення питомої ваги високотехнологічних товарів та перехресної (міжгалузевої) торгівлі, зростання частки міжфірмового товарообміну за трансфертними цінами. Із збільшенням обсягів міжконтинентальних товарних потоків критично важливе значення для розбудови транспортно-логістичних мереж набувають морські та океанічні транспортні коридори;

- зростання ролі торгових посередників, поширення бізнес-моделей В(виробник) 2В (гуртовий експортер) 2В (роздрібний продавець), віртуалізація міжнародних торгових майданчиків, популяризація маркет-плейсів тощо.

Однак, у будь-якому випадку визначальним системоутворюючим елементом експортного потенціалу є міжнародні конкурентні переваги.

Література:

1. Сучасна міжнародна економіка: підруч.; за ред. В.М. Тарасевича. Дніпро: ПБП «Економіка», 2019. 386 с.